

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 91.

Kraków, niedziela 21 kwietnia 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł.

Kształtowanie cen w Generalnym Gubernatorstwie

Kraków, 19 kwietnia. — Generalny Gubernator okupowanych polskich obszarów wydał w dn. 18 kwietnia br. rozporządzenie, na mocy którego określił zakres działań i upoważnień kierownika wydziału kształtowania cen przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Kierownik ten utrzymuje kontakt z kierownikami wydziałów fachowych i w porozumieniu z nimi ustala ceny za wyroby szczególnie ważne dla Generalnego Gubernatorstwa. Poszczególne swe zadania i upoważnienia może kierownik wydziału kształtowania cen przenieść na kierowników wydziałów kontroli cen w urzędach Szefów Okręgowych, którzy ze swej strony mogą zadania te powierzyć do wykonania Starostom Powiatowym wzgl. Miejskim.

W tych wypadkach, w których nie zostały ustalone ceny maksymalne, można podwyższać ceny i wynagrodzenia ponad stan cen giełdowych z dn. 31 sierpnia 1939, lecz tylko wtedy, jeśli ceny zakupu się podniosły, względnie nastąpiły inne okoliczności, które usprawiedliwiają podwyższenie cen. Nie wolno jednak powiększać

rozpiętości zysków, to znaczy, że procent dochodu musi być zachowany w tym samym stopniu, jak w sierpniu 1939. Podwyższenie czynszu mieszkaniowego i dzierżawnego ponad stan z dn. 31 sierpnia jest niedopuszczalne. W wypadkach szczególnie ważnych zezwolenia na podwyższenie cen udzielać będzie Kierownik wydziału kształtowania cen, względnie upoważnione przez niego urzędy.

Ważnym jest określenie, iż za podwyższenie cen i wynagrodzeń uważać się będzie każde pośrednie względnie bezpośrednie pogorszenie świadczeń wzajemnych, szczególnie warunków zapłaty i dostawy, oraz nieuzasadnioną odmowę wytworzenia lub dostawy towarów, wzgl. żądanie odbioru innego towaru lub świadczenia obok żądanego towaru lub świadczenia.

Zakazaniem jest handlowanie towarami

poza ustaloną normami czyli uprawianiem t. zw. handlu paskowego, dalej konsumowanie towarów w miejscach, w których sprzedaż tego rodzaju towarów nie jest dozwolona lub gdzie zwykle sprzedaż ta się odbywa (handel ukradkowy w sklepach, przeznaczonych do sprzedaży innych towarów). Wreszcie zabronionem jest nabywanie towarów w ilościach przekraczających normalne własne zapotrzebowanie lub własne potrzeby handlowe. Innymi słowy zabronione jest gromadzenie zapasów, które automatycznie może pociągnąć za sobą zwiększenie cen, względnie brak danego towaru w normalnej sprzedaży.

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora przewiduje ponadto surowe kary na tych, którzy nie będą stosowali się do powyższych wskazówek, jak również wykaz rozporządzeń dawniejszych, które z dn. 1 maja 1940, t. zn. w chwili wejścia w życie nowego rozporządzenia tracą moc obowiązującą.

Zkolei dr. Goebbels złoży bliższe wyjaśnienia o rozmiarach i wynikach pierwszej zimowej akcji pomocy zimowej. Ogólna suma zebrana łącznie we wszystkich dotychczasowych akcjach pomocy zimowej osiągnęła obecnie łącznie ponad 3 miliardy marek (6 miliardów złotych). Aby zdać sobie sprawę z ogromu tej ofiarności publicznej, należy stwierdzić, że suma ta wynosi więcej, niż łączna suma wszystkich wydatków za rok 1938/39 poczynionych przez Norwegię, Szwecję, Finlandję, Islandję, Łotwę i Holandję razem wziętych.

Bogata Anglja subskrybowała prawie taką samą kwotę jako pożyczkę wojenną — jednak nie jako dobrowolną ofiarę, ale jako pożyczkę oprocentowaną po 3 od sta. Natomiast na Czerwony Krzyż Anglja zebrała w ciągu pięciu miesięcy sumę 1 miliona funtów. Oznacza to, że gdyby Anglja zbierała w podobnym tempie, musiałaby zbierać 23 lat, aby dorównać sumie końcowej akcji wojennej pomocy zimowej.

Dalej w grudniu 1939 r. w Anglii zebrano dla cierpiących biedę angielskich oficerów marynarki i marynarzy 170.000 marek (340 tysięcy zł.). Taką właśnie sumę zebrali w ciągu jednej niedzieli sami tylko mieszkańcy okręgu lipskiego, oraz również w ciągu jednej niedzieli zbiorowej mieszkańcy dwóch obwodów okręgu Bingen.

Wyniki obn ostatnich zbiórek pomocy zimowej, wynoszące sumę 1170 milj. marek (2,340 milionów złotych) przedstawiają taką samą sumę, jaką Anglja wydała w roku 1939 na opuszczone na morze 5 pancerników i 15 krążowników.

Z radosną i usprawiedliwioną dumą śluchali uczestnicy tej uroczystości, a wraz z nimi przy głośnikach radiowych cały naród niemiecki, sprawozdania o wynikach godnych istotnie najwyższego podziwu. Z taką radością cały naród posłucha wezwania Wodza Hitlera o wzięcie udziału w akcji pomocy wojennej dla niemieckiego Czerwonego Krzyża.

Prasa hiszpańska podkreśla bezsensowność angielskiej ekspedycji polarnej.

(=) Madryt, 19 kwietnia. Komentarze prasy wieczornej podkreślają niewielkie znaczenie faktu wysadzenia na ląd w północnej Norwegii wojsk brytyjskich, ponieważ wojska niemieckie mogą bez trudu odeprzeć ewentualny pochód ich w kierunku południowym.

Dziennik „Madrid“ pisze: „To, co dzieje się na północ od koła podbiegunowego, to dla strategicznej sytuacji Niemiec niema żadnego znaczenia, natomiast Anglii i Francuzi nie są w stanie przedać połączeń niemieckich z krajami skandynawskimi.

Urodziny wodza i kanclerza Niemiec Adolfa Hitlera.

(=) Kraków, 19 kwietnia. Wódz i kanclerz niemieckiego państwa i narodu Adolf Hitler kończy jutro w sobotę, dnia 20 kwietnia 51-szy rok życia.

Prawa Włoch do Malty.

(=) Rzym, 19 kwietnia. Znany publicysta włoski Virginio Gayda omawia w obszernym artykule pretensje Włoch do wyspy Malty, przyczem podkreśla on kruche podstawy przyjaznych stosunków między Włochami i Anglią.

Powołując się na liczne dowody o znaczeniu historycznym włoskiego charakteru Malty, przytacza on publikację pierwszego angielskiego gubernatora Malty, Sir Alexa de Murnobał, który w roku 1800 wyraził się następująco: „Osobiście uważam La Valette (stolica Malty) za najbardziej spokojne miasto włoskie“.

Pozatem kwestionuje Gayda zajęcie przez Anglię zamku Sollum, który obecnie stanowi punkt graniczny Egiptu i Cyrenajki, a który został przez Anglików rozbudowany i zamieniony na bazę o charakterze wojskowym. (p)

Odpowiedź wielkich Niemiec dla plutokratycznych podżegaczy do wojny.

602,5 milj. marek — oto wynik pierwszej wojennej zimowej pomocy i niezwykły sukces niemieckiej jedności narodowej.

(=) Berlin, 19 kwietnia. W uświęconym zwyczajem punkcie zbornym ruchu narodowo-socjalistycznego, mianowicie w berlińskim „Sportpalast“ odbył się w sposób uroczysty akt przekazania przez dr. Goebbelsa funduszy, osiągniętych ze zbiórek na rzecz wojennej pomocy na rzecz niemieckiego Czerwonego Krzyża.

Minister Niemiec dr. Goebbels wygłosił przemówienie sprawozdawcze o pierwszym dziele pomocy zimowej, które swymi wynikami przekraczającymi znacznie wszelkie oczekiwania, może być uważane jako najwspanialsze zwycięstwo niemieckiej idei wspólnoty narodowej oraz jako zamaskowana odpowiedź wielkich Niemiec wobec plutokratycznych podżegaczy wojennych. Obecna akcja pomocy zimowej przekroczyła rzeczywiście wszystko, co dotychczas na tem polu zdziałano. Naród niemiecki okazał się

godny swych walczących bohaterów, swoich synów i braci na frontach lądowych, na morzach i w powietrzu.

Ogólny dochód pierwszej wojennej akcji pomocy zimowej 1939/40 wynosi 602,53 milionów marek (1205,06 milionów złotych) — wobec 566 milj. marek (1132 milj. zł.) w roku 1938/39. Oznacza to wzrost dochodów o 36 milj. marek (72 milj. zł.) uzyskany mimo toczącej się wojny. Należy przytem uwzględnić, że ofiary w naturze w ostatniej pokojowej akcji pomocy zimowej wyniosły 113,8 milionów marek (227,6 milj. złotych), podczas gdy obecnie można było uzyskać jedynie 39,06 milionów marek (78,12 milj. zł.) tą drogą. W gotówce złożono więc obecnie 563,47 milionów marek (1126,94 milj. zł.) — wobec sumy 436 milj. marek 872 milj. złotych) złożonej w czasie ostatniej pokojowej akcji pomocy zimowej.

Młodzież duńska podziwia armję niemiecką.

Młodzież duńska okazuje wielkie zainteresowanie wojskami niemieckimi. Wszędzie, gdzie pojawiają się żołnierze niemieccy, gromadzi się w krótkim czasie gromada młodzieży. W niektórych miejscowościach między żołnierzami niemieckimi a młodzieżą duńską zostały nawiązane bardzo przyjazne stosunki. Na zdjęciu widzimy grupę młodzieży duńskiej, zgromadzonej dookoła żołnierzy niemieckich.

Młodzi Norwegowie interesują się żołnierzami niemieckimi.

Jak to widzimy na naszym zdjęciu, młodzi Norwegowie okazują wielkie zainteresowanie, jak i młodzież duńska. Obserwacja prowizorycznej stacji radiowej musiała być dla nich wielką atrakcją, aby móc spokojnie pełnić służbę przy swym aparacie, ochraniając go przed na parami ciekawek, którzy chcą z bliska zobaczyć funkcjonowanie polowej stacji nadawczej.

Nieudane ataki Anglików na Drontheim i Stavanger.

Zbombardowanie brytyjskich okrętów bojowych. — Uszkodzenie norweskiego torpedowca.

Berlin, 19 kwietnia. Naczelna komenda armii niemieckiej donosi:

W rejonie Narvik usiłowały słabe siły angielskie w dn. 17 kwietnia po raz pierwszy wyładować we fjordzie Herjangsfjord w okolicach Elvegardsmoen. Próba ta została odparta przez wojska niemieckie znajdujące się w tych okolicach.

Dokonany w ciągu dnia 17 kwietnia nalot Anglików na Drontheim nie udał się, ponieważ w porę uruchomiono środki obrony przeciwlotniczej.

W rejonie Bergen dzień upłynął spokojnie.

Stavanger został ostrzelany w godzinach porannych 17 kwietnia przez angielski krążownik z wielkiej odległości. Cztery samoloty niemieckie zostały uszkodzone odłamkami pocisków. Natychmiast potem niemieckie siły lotnicze, zaatakowały krążownik angielski, dokonując również nalotu na znajdujące się w pobliżu jednostki marynarki angielskiej.

Jak już doniesiono jeden z krążowników został trafiony bombą najcięższego kalibru i natychmiast zatonął. Pozatem trafione zostały ciężkimi i lekkimi bombami jeden krążownik i jeden kontrtorpedowiec. Chodził w tym wypadku o krążownik klasy „Suffolk” względnie klasy „London”. Poza to zauważono zatrzymanie się jednego z pozostałych okrętów oraz wielkie plamy oliwy na powierzchni wody. Nad Stavanger zestrzelono dwa brytyjskie samoloty.

W rejonie Oslo poczyniły na wszystkich odcinkach wojska niemieckie znaczne postępy, osiągając wyznaczone stanowiska. Posuwanie się naprzód oddziałów szturmowych pod Kongsvinger dalej na północ postępuje dalej.

Niemieckie samoloty zaatakowały dwa torpedowce norweskie w okolicach na północny wschód od Arendal. Jeden z nich został poważnie uszkodzony, poczem fale wyrzuciły go na brzeg. Załoga opuściła okręt.

Loty wywiadowcze przeprowadzone nad środkową i północną częścią morza Północnego pozwoliły na zebranie ważnych informacji o stanowiskach i ruchach nieprzyjacielskich sił morskich.

Pościg za łodziami podwodnymi w Skagerraku i Kattogacie był dalej kontynuowany.

Planowe zabezpieczenie portów norweskich prowadzone dalej, mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych.

Na Zachodzie straż przednia stoczyła utarczkę z nieprzyjacielem w sile jednej kompanii na południowy zachód od Saarbrücken, przyczem odparta nieprzyjaciela, który poniósł dotkliwe straty. (p)

Angielska łódź podwodna zniszczona przez niemiecki hydroplan.

Berlin, 19 kwietnia. — W ciągu dnia 15 kwietnia niemiecki hydroplan stwierdził, że u wybrzeża połudnowo-zachodniej Norwegii płył pod wodą brytyjski łódź podwodna. Niemiecki samolot obniżył lot niemal do samej powierzchni morza, poczem zrzucił swoje bomby na nieprzyjacielską łódź.

Trafiona dwa metry poza peryskopem łódź podwodna przewróciła się i zatonęła. Dziób łodzi ukazał się na chwilę na powierzchni, poczem jednak i on zniknął pod falami. — Plamy z oliwy i zdruzgotane szczątki wypłynęły na powierzchnię wody.

Niemiecki samolot patrolował przez dłuższy czas, wypatrując marynarzy, których należałoby wziąć na pokład, ale ponieważ nie spostrzeżono żadnego z mary-

narzy, przeto samolot powrócił do portu macierzystego. (p)

Anglia konfiskuje okręty państw neutralnych.

Amsterdam, 19 kwietnia. — Brytyjskie ministerstwo blokady ogłosiło, że na jego rozkaz zatrzymano trzydzieści okrętów z uwagi na obecną sytuację w Danji i Norwegii.

W liczbie tej znajduje się 14 okrętów norweskich, 7 duńskich i 6 szwedzkich. (p)

Spokój na granicy norwesko-szwedzkiej.

„Ludność cywilna Norwegii nie sprzeciwia się ochronie przez armię niemiecką”.

(=) Sztokholm, 19 kwietnia. Według doniesień nadeszłych do Sztokholmu, znamienym dla spokoju, jaki obecnie panuje na granicy szwedzko-norweskiej jest fakt, że wiele stacyi granicznych w południowo-wschodniej norweskiej prowincji Ostfold nie jest obsadzonych już przez wojska, na-

tomlast urzędnicy norwescy podjęli tam znowu swą normalną służbę. Jedynie przy głównych traktach oraz koło mostów kolejowych pełnią służbę wartowniczą patroli niemieckie, celem zapobieżenia aktom sabotażu.

„Stockholms Tidningen” stwierdza, że ludność cywilna Norwegii nie ma żadnych zastrzeżeń przeciwko ochronie przez armię niemiecką. Znamiennym pod tym względem jest fakt, że uchodźcy powracają w wielkich masach przez granicę i, że życie powraca wszędzie do normalnego biegu.

Wojska niemieckie obsadziły forty Ostcarsberg i Drobag we fjordzie Oslo

Zakończenie rozbudowy umocnień obronnych.

(=) Berlin, 19 kwietnia. Niemieckie wojska obsadziły forty Ostcarsberg i Drobag we fjordzie Oslo i znaczni rozbudowały urządzenia obronne.

We czwartek wykończono prace około umocnienia wymienionych dwóch punktów, a o godz. 10-tej przed południem rozpoczęto strzelanie ćwiczebne, o którym uprzednio powiadomiono ludność Oslo.

Na norweskie domki rybackie spadły bomby zapalające.

Odparcie kłamstw angielskich.

(=) Kopenhaga, 19 kwietnia. Angielska radiostacja Daventry zakomunikowała w dniu 16 kwietnia br. m. in., że lotniska w Stavanger, znajdujące się w rękach niemieckich było sześciokrotnie atakowane przez samoloty brytyjskie i obrzucone bombami.

W związku z tem pewien litewski armator, który w czasie ataku znajdował się w Stavanger stwierdza, że Anglii rzucili kilka bomb na pole startowe lotniska, a

w jednym wypadku trafił w bieżkę benzyny, która eksplodowała. Natomiast samoloty nie zostały uszkodzone.

To przyszedłoby zresztą Anglikom z trudnością, ponieważ Niemcy zostali na czas zaalarmowani przez swoje łodzie patrolowe, poczem wzbili się w powietrze i wylcieli naprzeciw nieprzyjaciela. Większa część bomb spadła na samo miasteczko, przyczem bomby zapalające spowodowały pożary domków rybackich.

Negus pisze do króla norweskiego.

Satyryczny artykuł dziennika włoskiego.

(=) Kraków, 19 kwietnia. Wydarzenia w Skandynawii wzbudziły powszechnie w świecie refleksje na temat znamiennej roli, jaką Anglia odgrywa od szeregu już lat, a ostatnio znowu w Skandynawii jako rzekomy obrońca małych narodów. Włoski dziennik „Regime Fascista” ubiera swoje krytyczne uwagi na ten temat w satyryczną formę listu b. negusa Abisynji Haile Selassie do króla Norwegii.

W liście tym Negus przypomina królowi Norwegii, że on, to jest Negus, przed rokiem 1935 pozostawał w doskonałych stosunkach z Włochami. Na nieszczęście pozwolił on sobie później wzmówić przedstawicielom wszechpoteżnego Imperjum Brytyjskiego, że żyć w przyjaźni z Włochami jest bardzo niebezpiecznym, i że byłoby lepiej złożyć swój los w ręce przyjaciół z Wielkiej Brytanji.

„Dałem się przekonać — pisze dalej Negus — i zerwałem przyjaźń z Włochami. Włochy wdary się swoimi wojskami do

mojego kraju. Początkowo nie martwiłem się tem, bo przecież Anglia ze swoją flotą i Ligą Genewską udzieliła mi gwarancji, a pozatem moje wojska stały pod dowództwem angielskiego generała. A przecież, o zgrozo, dostaliśmy w skórkę! Wreszcie Włosi doszli aż do Addis Abeby prawie tak samo, jak Niemcy dotarli dziś do stolicy pańskiego szczęśliwego królestwa. Pan Eden nie chciał mnie wogóle widzieć więcej na oczy, podobnie, jak inni lordowie angielscy, którzy stoją dziś u władzy woleli nie znać mnie już i o niczem nie wiedzieć”.

Negus wylicza następnie kolejno los Benesa, Achmeda Zogu i Prezydenta Mościckiego i stwierdza, że Anglii po tych ofiarach szukają dalszych ofiar w postaci Danji i Norwegii.

Król Danji Chrystjan nie chciał słyszeć o Anglikach i zgodził się na okupację niemiecką, dając wiarę słowu Niemiec. Natomiast król Norwegii opuścił stolicę

i usiłuje stawić opór, idąc za podszeptami Anglików.

Większość Norwegów nie życzy sobie jednak niewątpliwie prowadzenia wojny z Niemcami dla sprawy angielskiej. „Niech WKMość zważy — ciągnie Negus dalej — że gdyby Norwegia, podobnie jak Danja, nie stawiła Niemcom oporu, to wówczas jest pewnem, że po wojnie Niemcy wycofałyby się, przepaszając za sprawione kłopoty.

Jeżeli jednak dojdzie do wojny, to wówczas Niemcy żądają odszkodowania za poniesione straty, Norwegia będzie musiała zapłacić, a Anglii, jak zwykle będą utrzymywać, że ich to nie obchodzi.

W Londynie oświadczają, że nie można mieć zbyt wiele zaufania do przyrzeczeń niemieckich, ale ja na podstawie moich osobistych doświadczeń mogę pana zapewnić, że jest czystym szaleństwem dawać wiarę przyrzeczeniom angielskim, a przede wszystkim przelewać krew swojego narodu dla interesów brytyjskich”.

Fakt, że biedny Negus, który od pięciu lat żyje na wygnaniu jako ofiara polityki angielskiej, nie pisał tego listu nie odgrywa żadnej roli, ponieważ z różnych jego wypowiedzeń się jest wiadomem, jak bardzo żałuje on, iż uległ obietnicom angielskim. O wiele więcej godnem uwagi jest to, co można wywnioskować z wynurzeń włoskiego dziennika ubranych w sarkastyczną formę listu Negusa, mianowicie, że zagranica zrozumiała już jasno właściwą rolę polityki angielskiej.

Holenderski statek rybacki obrzucony bombami z angielskich samolotów.

(=) Amsterdam, 19 kwietnia. Kapitan parowca rybackiego „Princess Beatrix” przybył we środę ze swoim okrętem do Ymuiden. Doniósł on, że angielskie samoloty bojowe zrzuciły bomby w bezpośredniej odległości od „Princess Beatrix” i że okręt był ostrzeliwany również z karabinów maszynowych przez samoloty angielskie.

Incydent ten wywołał olbrzymie wrażenie w kołach żeglarzy holenderskich.

Trzy a nie dwa samoloty brytyjskie zestrzelono nad Stavanger.

Berlin, 19 kwietnia. Jak dodatkowo stwierdzono, w dn. 17 kwietnia zestrzelono nie dwa, lecz trzy samoloty brytyjskie podczas nieudanego nalotu angielskiego na Stavanger.

* * *

We wtorek pod Neufchateau w Ardenach spadł wielki bombowice francuski tytu „Morane” po walce powietrznej, w której został ostrzelany. Z trzech ludzi załogi jeden, a mianowicie drugi pilot zmarł na miejscu. Dwaj pozostali zostali przewiezieni do szpitala w Longlier. Obecnie drugi z lotników zmarł skutkiem odniesionych ran. Ostatni z załogi samolotu kapitan-pilot Laux znajduje się w bardzo ciężkim stanie.

Dowiadujemy się, że samolot ten został rozerwany skutkiem eksplozji w chwili, kiedy spadł na ziemię. Szczątki samolotu zostały rozrzucone siłą wybuchu w promieniu 500 m. Jeden z silników został odrzucony o 400 m.

Pochlebna opinia o zachowaniu się żołnierzy niemieckich.

(=) Apenrade, 19 kwietnia. Poczytny, dziennik duński „Jydske Tidende” przynosi retrospektywny rzut oka na wydarzenia ostatnich ośmiu dni po wkroczeniu do Danji wojsk niemieckich i stwierdza m. in. „Już mijał tydzień od chwili wejścia oddziałów niemieckich, przyczem można stwierdzić całkowicie poprawne zachowanie się zarówno oficerów jak i żołnierzy niemieckich w odnośniu do ludności, co zresztą zapowiedziano w urzędowej proklamacji”. (p)

FATALNY PŁASZCZ

Już chyba nic więcej nie gra ludziom na nerwach, jak tegoroczna wiosna.

Pamiętam — było to w połowie marca, kiedy kilka dni z rzędu trzymał wyjątkowo duży mróz. Pewnego dnia patrzę na termometr i oczy przecieram, czy to nie złudzenie? Najwyraźniej wskazywał +5° C. W południe słońce grzało dość mocno, śnieg zaczął przemieniać się w szarą mieszaninę, a z dachów powoli i monotonnie kapalo ludziom na głowy.

Drugi dzień — znowu niespodzianka — słupek trzeci w termometrze podniósł się do +15° C. Wstąpiła więc we mnie nadzieja, słaba narazie, lecz w każdym razie nadzieja, że może już wreszcie skończy się te straszne mrozy, a zacznie upragniona wiosna. Postanowiłem więc sobie, że o ile jutro będzie +20° C. w południe, to ubiorę letni płaszcz, a wtedy już napewno przyjdzie wiosna.

Tak mi się zdawało.

Na następny dzień wyjętam z szafy zeszlóroczny płaszcz, zlekką zmięty i wkrótce z głową wysoko podniesioną do góry wyszłam na ulicę. Gdy domownicy zobaczyli ten mój wy-

czyn, początkowo zdumienie powykrzywiało im twarze w znak zapytania, a potem wszyscy pokiwali w takt głowami z politowaniem. Ja zaś czułam się niezmiernie zadowolona. Miałam wrażenie, że tylko moje osoby w letnim płaszczu brakowało do wywołania wiosny, ukrytej w jakiejś czeluści. Lecz jakże się przeraziłam, kiedy najażnierz otworzyłam oczy i ujrzałam szyby zamarznęte, a w pokoju było tak zimno, że przedko schowałam ręce pod kołdrę, żeby się nie odmroziły. Gdy po godzinie wśluchiwałam się w wesołe trzaskanie palącego się w piecu drzewa odważyłam się wstać i przez oduchaną w szybę spojrzałam na świat Boży, aż krzyknęłam z wrażeń. Na dworze hulała na nowo zima i to z taką furją, że aż żal mi było drzew, które wiatr wykrecał niemiłosiernie we wszystkie strony i smaگاł lodowatym śniegiem. Zima przypuściła szturm na dobre, a taki zaciekle, jakby się mściła za te parę cieplejszych dni.

Jak niepyszna schowałam biedne płaszczyśko do szafy i znowu przeprosiłam się z zimowem. Żadne jednak podejrzenie nie powstało jeszcze we mnie.

W dwa tygodnie potem powtórzyła się podobna historia. Lecz ja nauczona doświadczeniem, mimo, że słońce mocno świeciło, chodziałam wytrwale w ciepłym płaszczu. Aż wre-

ście powiedziałam — pas! gdy mi już solidnie dogrzało. Zrzuciłam prędko zimowe okrycie, uwierzyłam, że teraz już napewno wiosna przyszyła i znow włożyłam letni płaszcz. Zima jakby tylko na to czekała. Pod wieczór pozimniało, zerwał się wiatr, a na drugi dzień na świecie zrobiło się białe, mroźno, paskudnie. Rozgoryczona usiadłam pod piecem, głowę oparłam na rękach i w tej chwili zrozumiałam wszystko. — Tutaj był winien mój letni płaszcz! Mam cię bratku — pomyślałam — to twoje dzieło!

Dlaczego? — ktoś spyta może zaciekawiony.

Co ma płaszcz do pogody? A ja wam mówię, że ma! Wierzyć mi, albo nie wierzyć.

Przekonałam się o tem doskonale, że ile razy jest ładna pogoda, świeci słońce i ptaszki śpiewają, a ja włożę letni płaszcz, to zaraz jakby pod dotknięciem różdżki czarodziej-skiej niebo zasnuwa się chmurami, zrywa się mroźny wiatr, który ludziom w oczy śniegiem ciska i dręczy ich sownie.

O, nędzniku!... Uwierzyłam, że nie jest on normalnym płaszczem, jak wiele innych, lecz, że ma do czynienia z wyższymi siłami natury.

Fatalny płaszcz!...

Nie radzę nikomu nabywać takiego płaszcza, bo inaczej każdy podzieli mój los, Je-

stem z natury bardzo wrażliwa na cierpienia ludzkie, więc widząc, jak ludziom doskwiera zimno, które aż do połowy kwietnia daje im się dobrze we znaki, ofiarowałam się chociaż stale w zimowym płaszczu, choćby nie wiem jak ciepło było. Inaczej nigdy nie doczekamy się prawdziwej wiosny. Przynajmniej ludzie nareszcie zaznają pogody i ciepła wiosennego. Myślę, że przyjmiecie moją ofiarę z ochotą, bo czegoż się nie robi „pro publico bono”? Wierzy więc wszyscy, że teraz napewno będzie już wiosna, przyjdzie do nas w całej swej krasie, zawita do miast pod postacią bazi, śnieżyczek i fiołków, a na wsi pozwoli rolnikowi zacząć prace na polu i tak już w tym roku spóźnione. Wszyscy włożą letnie okrycia, lecz ja zostanę wierna przyrzeczeniu i nie zdejmę zimowego płaszcza; potem mnie poznać.

Chętnie zniosę swój krzyż, gdy będę widziała, że się cieszyacie przyjściem wiosny, że wraz z nią nadzieja zakwitła w waszych sercach. Więc wszyscy teraz wierzy, że wiosna, ta upragniona przez nas przyjdzie do nas i już teraz zróbmy generalną próbę — uśmiechnijmy się radośnie — tak samo, jak to zrobimy na jej powitanie.

Pewnie teraz już od nas nie odejdzie.

Janina Kozłowska.

Idylla z przed czterech tysięcy lat.

Posąg Horusa przed świątynią w Edfu.

Mało jest zapewne równie silnych wrażeń, jak zwiedzanie ruin Pompei. Niezwykle silnych dlatego, że chwytamy tam życie starożytne na gorącym uczynku, widzimy zastygłe przed wiekami ulice i mieszkania, takie, jakimi były w istocie. A chociaż ściany оголоcone z ozdób, mieszkania — z naczyń i przyrządów życia codziennego, przecież wyobrażenia znajdują tu więcej danych do odtworzenia przeszłości, aniżeli w najbogatszym muzeum historycznym.

Muzea są niewątpliwie obfitym źródłem nauki, dają obraz przeszłości, ale rozbity na szczegóły, rozklasyfikowany według różnych przedmiotów, broni, urn, ozdób, monet. Nie dają syntezy. Zwłaszcza przy pobieżnym zwiedzaniu pozostaje w umyśle przechodnia ślad w postaci wspomnienia jakichś najejokawszych okazów. Bez książki — poglądowo — niepodobna w nich zdobyć wrozkowego odtworzenia przeszłości.

Są wyjątki. W muzeum w Turynie znakomity archeolog Schiaparelli, uczeń jeszcze znakomitszego egiptologa Maspero, odtworzył ściśle

życie domowe Egiptu z przed lat czterech tysięcy.

Jako materiał do tego celu służyło mu bogate odkrycie, jakiego dokonał w egipskiej Dolinie Królowych. Znalazł tam mianowicie nietknięty, nie sprofanowany niczyjmi rękami grób budowniczego większości wspaniałych gmachów tebańskich, których ruiny i dziś oglądać można, inżyniera Kha, oraz jego małżonki Mirit. Grób ten ocalał dzięki zerwaniu się kawała gruntu, przez co **zakryte zostały wszelkie ślady jego istnienia.** Nie był pokusa dla ciekawości ludzkiej, jaką były od wieków groby egipskie z powodu nagromadzonych w nich skarbów.

Bo dla Egipcjan śmierć była tylko ściśle przejściem z jednego życia do drugiego, w którym zmarli zachowywali wszystkie przyzwyczajenia i potrzeby pierwszego. — I zabierali ze sobą na nową wędrowną wszystkie te przedmioty, które należały do użytku powszedniego.

Dlatego groby Faraonów i bogaczy były istnemi skarbcami kosztowności.

Opisując zatem wnętrze grobu z Doliny Królowych, możemy powiedzieć, że składowy wizytę panu Kha i pani Mirit, którzy żyli na świecie cztery tysiące lat temu.

Zapoznajemy się z gospodarzami.

Inżynier Kha spoczywa zabalsamowany w trumnie złożonej. Był to mężczyzna dobrego wzrostu — mierzył 1 m. 75 cm. wysokości. Obok skrzyni stoi posążek — podobna jego. Oczu wysokie, sklepione, oczy patrzą śmiało, kształty wysmukłe, odziany w krótką, faldowaną szatę.

Niema posążku pani Mirit. Ale rysy twarzy mumii doskonale zachowane. Rysy drobne, wielkie oczy czarne uśmiechają się tajemniczo, obfite włosy czarne spadają na zasłone złotą i niebieską. Wzrostu

Grobowiec Peps-Nofera.

średniego — 1 m. 50 cm. — kształty wysmukłe.

Obok skrzyni, długi, kilkunastustopowy papyrus, opisujący, jako małżonkowie zmarli w kilka dni jedno po drugim i dlatego razem zostali pochowani.

Na ścianach rzeźbiony olbrzymi orszak pogrzebowy. Wielkie ilości pożywienia — przede wszystkim. Niosą je w koszach różni niewolnicy. Wyprężone sznury świadczą o ich ciężarze. Więc chleby różnego kształtu, masło, mięso surowe i solone, ryby solone, kartofle, szpinak, czosnek. Dalej, jak bombonierki, słodkie koszyeczki, pełne daktyli, fig, rodzynków, tamarynek, orzechów kokosowych, amfory z oliwą, z mlekiem, z winem. Szklanki, talerze, miski...

W nowej, nieznannej wędrownie

Kha miał być ciągle jeszcze inżynierem.

Zatem towarzyszą mu wszystkie narzędzia jego zawodu: materiały piśmienne, czyli pendzelki i farbki, które służyły do kreślenia tajemniczych znaków pisma egipskiego, przyrządy miernicze, laski, wreszcie, niestety, kurbasz... bał ciężki, którym można było zabić człowieka. Przy jego pomocy powstawały wspaniałe piramidy i grobowce, które podziwiamy. **Utrzymywał on dyscyplinę wśród tysięcy niewolników, usuwał od roboty — a nawet pozbawiał życia**

Pani Mirit wzięła ze sobą robotki kobiece i przybory toaletowe.

W koszyeczku panuje zwykły nieporządek;

Piramidy egipskie z lotu ptaka.

Grobowiec Tutankhamena.

Słynne piramidy i Sfinkse w Egipcie.

Mumja Tutankhamena.

śnać nie myślała o wieczności ciemnooła główka, kiedy drobne rączki zanurzały się tu po raz ostatni przed czterema tysiącami lat. Wraz z jedwabiem białym i czerwonym, którym haftowała poduszki, nożyczkami i szpulkami, znajdujemy rodzynki, które gryzła przy robocie, obok małego podręcznego lusterka i grzebyka z kości słoniowej.

Była bardzo staranna w ubiorze. Bielizna jest cienka, śliczna, haftowana i inkrustowana koronkami w żółtawym tonie kości słoniowej i znaczone jej znakami. W szeregu kuferków bardzo ozdobnych, wysadzanych perłową macicą i kością słoniową, znajdujemy starannie ułożone osobno paski, pentuury, obrusy, serwetki itd. Jest ich dwanaście.

Obok duża skrzynia z kunsztownie plecioną peruką o setkach pukli. Na stoliku toaletowym alabastrowe karafeczki, pudełko do pudru z onyksu, fiakony do perfum z kryształu i srebra, pendzelki do brwi o rączkach ozdobnie rzeźbionych — wszystkie te drobne przedmioty, ślicznie i delikatnie obrabione, świadczą o wysokich wymaganiach estetycznych i dużej zamożności.

Równie wykończone, równie ozdobne są przybory stołowe. Niema tu ani jednego sprzętu, któryby raził oko, któryby odbijał od ogólnej harmonii. Piękne są też meble z drzewa inkrustowanego, pokryte skórą lub trzcinną plecioną.

Wogóle grobowiec mówi nam o wysokiej kulturze artystycznej Egiptu przed czterema tysiącami lat.

Mówi nam jeszcze o czymś więcej — o miłości, jaka łączyła małżonków. Inżynier podróżował dużo, a towarzyszyła mu żona, o czym świadczy rodzaj dery podróźnej z przyszytymi torbami, w których są przybory toaletowe kobiece. Widać, że on umarł później, tyle tu znać dbałości i troskliwości o wygodę ukochanej. **Dla obublubieńców w grobie przygotowano dwa łoża.** Obok — zydunki zamiast poduszek. Jej zyderek otoczony jest pasieczkami, aby nie uraziła głowy o twarde drzewo. Na łożach najcieńsze prześcieradła, najbardziej bogato haftowane koldry.

* * *

... Nad równiną tebańską krwawo zachodzi słońce, rzucając fioletowe blaski na piaski pustynne. Zbliża się godzina powrotu inżyniera. Pani Mirit zajrzała w lusterko, poprawiła sobie pendzelkiem brwi, zawołała niewolnicę, pytając, czy gotów jest jej wieniec z kwiatów. Oto zbliżają się dobrze znane kroki... Oblubienica ubrała się w kwiaty i zawisła na szyi spracowanego meża... W surowych jego oczach zapalił się błysk miłości...

... Idylla z przed czterech tysięcy lat, którą my dziś możemy sobie wyobrazić przez pryzmat śmierci...

Jan Wierzbówka.

Podparcie głowy w starożytnym grobowcu.

WESOŁY KACIK.

AUTENTYCZNE.

Rzecz miała miejsce w Krakowie parę miesięcy temu. W pewnej fabryce zginęły różne przedmioty. Podejrzanie o kradzież padło na jednego z robotników, który w istocie rzeczy przyznał się do kradzieży i wskazał miejsce, gdzie te rzeczy zakopał. W asyście policji udano się na wskazane miejsce i polecono winowajcy kopać.

Po dokonanej pracy wspomniany robotnik zgłosił się do dyrektora fabryki, i zażądał wynagrodzenie za kopanie!

SKĄPY MARKIZ.

Markiz d'Aligre był znany we Francji ze swego skąpstwa, które stało się w tym kraju przysłowiem. Gdy wychodził z domu, zamykał do cukierniczki muchę, a kiedy powracał, sprawdzał, podnosząc przykrywkę, czy skrzydlaty wartownik znajduje się jeszcze na swym posterunku.

DOBRE ZROZUMIAŁ.

Korepetytorka powiada swemu uczniowi: — Pomyśl Jerzyku! Wczoraj, kiedy tak późno wyszedłem od was, patrząc niedaleko domu stoi jakiś podejrzenie wyglądający osobnik. Och! jakże prędko biegłam.

Jerzyk: — No i dogoniła go pani!

POJĘTNA.

Służąca przychodzi do sklepu i żąda powideł za 40 gr.

Kupiec: — A ma panienska talerzyk na powidła?

Służąca: — Nie, bo pani powiedziała, że bym wzięła na książeczkę.

PIERWSZE WRAŻENIE.

Ojciec: — Ja sędzę ludzi zawsze według pierwszego wrażenia i nie pomyliłem się nigdy.

Mały Ludwiś: — A jakiego wrażenia doznał tatuś, jak mnie po raz pierwszy ujrzał.

KOJARZENIE WYOBRAŻEN.

— Ilekróć pana widzę, zawsze przypomnia mi się Miętosik.

— Czy być może? Czy tak bardzo jestem do niego podobny?

— Co to, to nie, ale również jak pan jest mi winien sto złotych.

WAŻNA ROZMOWA.

Szef biura do korespondenta:

— Co? Pan chcesz się żenić? Nie dość panu jednego przełożonego.

Zyczenia kanclerza Hitlera dla duńskiej pary królewskiej.

(=) Berlin, 19 kwietnia. Z okazji przyjęcia na świat córki książęcej pary duńskiej, kanclerz Hitler przesłał depeşe z życzeniami na ręce królewskiej pary duńskiej oraz pary książęcej — następców tronu. (p)

Głosy prasy holenderskiej o niemieckich sukcesach w Norwegii.

(=) Amsterdam, 19 kwietnia. Prasa holenderska znajduje się pod znakiem sukcesów wojsk niemieckich, operujących w rejonie Norwegii południowej.

Z doniesień tych dzienników wynika jasno, że marsz oddziałów niemieckich postępuje w dalszym ciągu oraz, że wojskom norweskim nie powiodło się skupienie sił i przeprowadzenie planowych operacji.

Na czele wiadomości przynosi „Telegraaf“ reportaż ze Sztokholmu, z którego wynika, że najważniejszym zdarzeniem jest zwycięski marsz wojsk niemieckich poprzez Norwegię środkową, który to marsz właśnie się rozpoczął.

Na szczególną uwagę zasługuje doniesienie ze źródeł niemieckich o fakcie zajęcia przez wojska niemieckie portu i miasta Narwik, wbrew kłamliwym informacjom, pochodzącym z Londynu. Na miejscach naczelnych zamieszcza dzienniki informacje zakomunikowaną w dniu 15 bm. przez naczelną komendę armii niemieckiej o zbombardowaniu krążownika angielskiego przez lotników niemieckich.

Akcja niemiecka w Norwegii zajmuje się w dłuższym artykule sprawozdawca morski dziennika „Handelsblad“, który w konkluzji musi przyznać, że admiralacja brytyjska niewątpliwie była tem wielce zaskoczona. (p)

Wzrost obrotów wymiany towarowej niemiecko-litewskiej

(=) Berlin, 19 kwietnia. W ostatnim czasie obradowały wspólnie delegacje niemiecka i litewska nad zagadnieniami i dotyczącymi dalszej poprawy dotychczasowych stosunków handlowych niemiecko-litewskich. Rozmowy delegacji, oparte na daleko idącym i wzajemnym zrozumieniu obopólnych interesów gospodarczych obydwu krajów, doprowadziły w dniu 17 bm. do zawarcia i podpisania odpowiedniego układu, który przewiduje znaczne wzmożenie obrotów towarowych między Niemcami i Litwą.

Korzystne skutki ochrony niemieckiej dla duńskich płatników podatków.

(=) Kopenhaga, 19 kwietnia. W związku z opublikowaniem cyfry wydatków duńskiego budżetu wojskowego na nadchodzący rok finansowy, prasa kopenhaska podkreśla, że wydatki te zostały znacznie zmniejszone, a to wskutek zwolnienia — jak już doniesiono — rezerwistów, na co pozwala spokojna sytuacja Danii.

Przedłożone parlamentowi nadzwyczajne kredyty, które po części stały się już nieaktualne, opiewały na armię i marynarkę ogółem na sumę 109 milionów koron, do czego dołącza się suma 51,5 milionów koron na oba te rodzaje broni, przewidziana w budżecie wydatków zwyczajnych.

Coraz fantastyczniejsze kłamstwa angielskie.

Prasa włoska omawia sukcesy Niemiec oraz nowy atak niemieckiego lotnictwa.

(=) Rzym, 19 kwietnia. Nowe dotkliwe ciosy zadane przez lotnictwo niemieckie flocie angielskiej stanowią główny ośrodek zainteresowania prasy rzymskiej, która w sensacyjnej formie i pod takimi tytułami, jak: „Wspaniała i zwycięska działalność lotników na morzu Północnym“ podkreśla i podnosi w zasadniczych artykułach, że wojska niemieckie, po gruntownej rozbudowie swoich pozycji w Norwegii obecnie wzmocniły swoją ofensywę przeciw Anglii we wszystkich kierunkach morza Północnego, podczas gdy Londyn i Paryż zakrywają się mgłą urzędowego milczenia i wzywają do cierpliwości swoją opinię publiczną.

Propaganda angielska staje się coraz bardziej mglista, a natomiast twarda rzeczywistością są sukcesy niemieckie — pisze „Popolo di Roma“. W ten sposób sytuacja wojskowa w Skandynawii staje się zupełnie jasna. W szybkim marszu niemieckim w Norwegii biorą również udział — ku olbrzymiemu zdumieniu ludności — opancerzone tanki, a nadto cztery najważniejsze linie kolejowe Norwegii znajdują się w posiadaniu niemieckim.

Amsterdamski korespondent agencji Stefani, wskazując na coraz szybsze tempo operacji niemieckich oraz zakłopotane milczenie Londynu i Paryża stwierdza, że także i państwa neutralne zaczynają się przekonywać o sukcesach niemieckich, co również przebiega się w komentarzach najważniejszych organów prasy światowej.

Włochy są w stanie uniemożliwić swobodę ruchów floty angielskiej i francuskiej.

(=) Rzym, 19 kwietnia. Nastawienie włoskiej opinii publicznej jest wielce ironiczne. Rozwiesza się ona z powodu poważnych różnic, jakie zachodzą między tubą propagandową a wydarzeniami wojennymi mocarstw zachodnich.

M. in. „Restox del Carlino“ improwizuje treść przemówienia, jakie premier Reynoud wygłosił był na tajnym posiedzeniu senatu francuskiego. Pewien obserwator włoski donosi z Londynu, że fala rozczarowania, jakie opanovało społeczeństwo angielskie stale się powiększa. Zwolna staje się powszechny wśród ludności sąd o „największej w dziejach świata bitwie morskiej“, która była tylko fata morgana.

O tem, jak się przedstawiał właściwy stan rzeczy, pisze dziennik „Tribuna“, według którego „największa bitwa narodów“, która była spotkaniem w Skagerraku angielskich łodzi podwodnych z ciężkimi jednostkami niemieckiej floty bojowej i która miała w konsekwencji skończyć się zatopieniem tych okrętów niemieckich, w rzeczywistości skończyło się uszkodzeniem angielskiego pancernika „Renown“, gdy tymczasem niemieckie jednostki morskie pozostały nietknięte.

„Oto tak bardzo stracili Anglicy i Francuzi na przytomności nmysłu — pisze dziennik „Tevere“ — że nie znają umiaru i kontroli nad wysyłaniami w świat komunikatami.

Obecnie zwracają się z pogrozkami pod adresem Włoch, nad którymi największy włoski dziennik „Giornale d'Italia“ przechodzi do porządku dziennego. Mianowicie „News Chronicle“ chciałaby wiedzieć znacznie więcej o tem, o czym na Brennerze rozmawiali ze sobą Hitler i Mnsolini. Aby więc Włochom napędzić strachu, ów dziennik angielski wydobywa z lamusa jakąś starą płytę gramofonową, która ma być straszakiem o rzekomych

nie spodziankach, jakie grożą Włochom od strony mórz, jak i ze strony francuskiej granicy, jak również w wypadku odosobnienia i odojęcia Abisynji w wypadku akcji wojennej ze strony Włoch.

Dziennik odplaca Anglikom za te straszaki właściwą monetą. „Możemy im oświadczyć, że ich oświadczenia nie robia na nas żadnego wrażenia, ale wręcz przeciwnie wywołują skutek wręcz przeciwny“. Mimo wszystko jednak angielski dziennik usiłuje wiedzieć więcej na temat poufnej rozmowy, jaką w czasie ostatniego spotkania na Brennerze prowadzili Hitler i Mussolini — rzecz jasna w cztery oczy, a nie w obecności osób trzecich.

Podobnie państwa bałkańskie doskonale się orjentują, a nawet posiadają dowody na to, że zagrażające ich pokojowi inwektywy nie pochodzą ani od Niemiec, ani też od Włoch. Jak to wynika na przykładzie Norwegii, ani Niemcy ani też Włochy, lecz właśnie Anglia i Francja pragnęły rozszerzenia teatru wojennego.

Włochy nie wezmą pod uwagę żadnych wskazówek czy rad, które mogą dotyczyć praw narodowych czy też imperialnych. Ostatnie wydarzenia na morzu Północnym dowodzą, że wymierzona przeciw dzielny i mężny narodom, które stają w obronie swych słusznych praw, blokada morską nie jest rzeczą przyjemną i że może ona we właściwej chwili obrócić się przeciwko państwom, które tą blokadę wprowadziły i utrzymują.

Omawiający na swych łamach podobny temat dziennik „Tevere“ wypowiada się w sposób bardziej szczegółowy. „Zdajemy sobie doskonale sprawę z tego, że będziemy w stanie uwieźlić połączone siły morskie angielskie i francuskie lub też każdą z nich oddzielnie. Dowodzi tego przykład na morzu Północnym“.

Wspólny krok państw połudn.-europejskich przeciw angielskim próbom sabotażu.

(=) Belgrad, 19 kwietnia. Zasiadający w międzynarodowej komisji naddunajskiej przedstawiciele Jugosławii, Bułgarii, Węgier i Rumunii powzięli uchwałę dotyczącą kroków zabezpieczających żegluga na Dunaju w Żelaznej Bramie.

I tak n. p. ma być ściśle ograniczona liczba holowników, które będą przewoziły statki przez wąskie koryta rzeczne w Ze-

laznej Bramie. Przewóz broni, amunicji, materiałów wybuchowych, cementu, drzewa i żelaza uzależniony będzie w przyszłości od uprzednio wyrażonej w tym względzie zgody wszystkich czterech państw naddunajskich. Zarówno same statki jak i ich załoga podlegać będą niezwykle surowej rewizji i kontroli. (p)

Niemieckie uderzenia stają się coraz dotkliwsze.

Coraz większe rozmiary niepowodzeń angielskich i francuskich. — Bilans prasy włoskiej z ostatniego tygodnia.

(=) Medjoan, 19 kwietnia. Cyfrowe zestawienie ciężkich strat, poniesionych w ostatnich dniach przez flotę angielską wskutek nieustannej zwycięskiej działalności lotnictwa niemieckiego, zamieszczone w jednym z dzienników berlińskich, zostało przedrukowane przez całą prasę północnych Włoch jako przekonywujący dowód silnej pozycji Niemców w Norwegii.

„Popolo d'Italia“ stwierdza, że fiasko Anglików i Francuzów powiększa się z każdym dniem. Ciosy Niemców przybierają na sile i energii, co jest następstwem wzmocnienia się organizacyjnego sił niemieckich. Bilans tygodniowy wykazuje bez żadnych wątpliwości, po pierwsze olbrzymi sukces niemiecki w dziedzinie politycznej, gospodarczej, strategicznej i wojskowej na lądzie, w powietrzu i na morzu, po drugie niepowodzenia Anglii i

Francji w odpowiedniej proporcji, a po trzecie przeniesienie terenu wojennego w bezpośrednią sąsiedztwo Anglii.

„Corriere della Sera“ potwierdza dalsze wzmocnienie pozycji Niemiec w Norwegii, jako następstwo ostatnich operacji i nadejścia nowych wojsk do Norwegii.

„Gazetta del Popolo“ pisze o „czarnych dniach“ dla brytyjskiej marynarki, która od 9 do 15 kwietnia straciła 29 statków wojennych, 7 transportowców i 24 samoloty.

„Regime Fascista“ pisze, że nawet Anglicy muszą przyznać, iż zapowiedziana uroczystość przez Churchilla i Reynauda bitwa na morzu zakończyła się niepowodzeniem Anglików. Fakt jest, że ci, którzy podjęli kontrofensywę, nie mogą osiągnąć swych celów, podczas gdy Niemcy mogli umocnić swoją pozycję.

Jakie wrażenia wywoływały zaćmienia?

Herodot opowiada, że Scytowie, palając nienawścią do Cyaxaresa, króla Medów, zemicili się, podając mu na stół upieczone ciało jego własnego dziecka, jako rzadką zwierzynę. Zbrodniarze zbiegli na dwór króla Lidji, który dał im przytułek.

Niebawem miała wybuchnąć wojna między obu ludami. Już wojska stały nasykowane naprzeciw siebie, gdy nastąpiło zaćmienie słońca (około 28 maja 584 r. przed Chr.). Zjawisko to miało przewidzieć filozof grecki Tales. Przerażeni niezwykłym zjawiskiem żołnierze rozpięchli się, wojna nie doszła do skutku.

W roku 413 przed Chr. wódz grecki Nikias zabierał się do powrotu z Sycylii, po niefortunnej wyprawie na Syrakuzy. Przejęty zaćmieniem księżyca, wstrzymał się z wyjazdem. W tym wypadku zjawisko o-

kazało się złą przepowiednią, bo armja grecka została pobita, a Nikias utracił życie.

W czasie, gdy Aleksander Wielki bawił w roku 331 pod Arbela, nastąpiło zaćmienie księżyca. Wojska Aleksandra zaczęły rozpraszać się w nieładzie i tylko dzięki geniuszowi tego wielkiego wodza, zdołano zapobiec klęsce.

Bohaterem swego rodzaju stał się Agatokles, władca Syrakuz, który obleżony przez Kartagińczyków w porcie tego miasta, wymknął się szczęśliwie, lecz został nazajutrz zaskoczony całkowitem zaćmieniem słońca. Gdy popłoch ogarnął towarzyszy, Agatokles rozpostarł płaszczyznę i pokazując cię na ziemi, zawołał: Czegoż się bolicie? Czy tego cienia?

Zdarzenie to miało miejsce około 15 sierpnia r. 309.

Liczne są przykłady trwogi na widok zaćmienia, jak za czasów chrześcijańskich.

W roku 1033 w dniu 29 czerwca, w epoce powszechnej obawy końca świata, zaćmienie obrączkowe słońca wstrzymało spiskowców, którzy zamierzali udzielić przy ołtarzu papieża Benedykta IX jako kapłana niezbyt przykładnego. Zaniepokojeni zjawiskiem, nie śmieli tknąć głowy Kościoła i papież ten panował do roku 1044.

1-go marca 1504 r. zaćmienie księżyca ocaliło Krzysztofa Kolumba, zagrożonego śmiercią głodową na Jamajce, gdzie zbuntowana ludność odmówiła mu pożywienia. Wiedząc, że zjawisko ma nastąpić, Kolumb uciekł się do oryginalnej groźby — pozabawienia Karaimów światła księżyca — i dotrzymał słowa. Zaledwie księżyc się schował, skruszzeni mieszkańcy rzucili się do nóg sławnego żeglarza, błagając go o przebaczenie.

We Francji przeprowadzono zaćmienie na 21 sierpnia 1560 r. Wszyscy przygotowawali się na coś okropnego. Jedni spodziewali się potopu, inni pożaru świata i zaturcja powietrza. To też szukali ocalenia po zamkniętych gmachach i podziemiach, gdzie zamierzali przeoczekać czas krytyczny. Bliskie zjawiska przerażała ludzi coraz mocniej.

Opowiadają o proboszczu wiejskim, który nie mogąc nadać w spowiadaniu tłumów, pragnących pojednać się z Bogiem w oczekiwaniu zagłady, zapowiedział im z ambony, że — z powodu napływu skruszonych grzeszników zaćmienie zostało odłożone na 2 tygodnie, a więc nie mają się czego śpieszyć!

Zaćmienie księżyca, jakie miało miejsce w nocy 27 lutego 1877 r., wywołało w Laos (Indochiny) nieopisany popłoch. Odważniejsi chwytali za broń i urządzili kano-nadę do zakrytego księżyca.

Podobny objaw podaje kronika z dnia 15 marca tegoż roku, gdy Turcy strzelali do zaćmionego słońca, zapominając chwilowo o przygotowaniu do wojny z Rosją.

W Turkiestanie powitano niezbyt przyjaźnie zaćmienie księżyca 1880 r. Na widok cienia krajowcy podnieśli piekielną wrzawę i wyprawiali dotąd kocią muzykę na kotłach, rondlach, bębnach i piszczałkach, póki zaćmienie nie minęło.

Zaobserwowano ciekawe zachowanie się rozmaitych zwierząt w czasie zaćmienia słońca.

Językowe ciekawostki Norwegii.

Długie panowanie Duńczyków w Norwegii odbiło się w wysokim stopniu na języku tego kraju, który po dziś dzień nosi cechy duńskie. Ludność Norwegii stanowią, jak wiadomo przeważnie zamożni chłopcy, a miast jest tam właściwie bardzo niewiele, gdy poza Oslo, Narvik, Bergen, Drontheim, jest ich zaledwie kilka: jest to powodem, że język norweski rozpada się zależnie od okolicy i od społecznej przynależności mówiącego na dwa typy. Tak z jednej strony istnieje tam język urzędowy i książkowy, czyli język ludności miejskiej i inteligencji, o cechach duńskich, a z drugiej zaś język chłopów, mający więcej cech miejscowych jak duńskich.

Oczywiście, że ta dwoistość języka była oddawna solą w oku wielu ludziom, którzy starali się wyrwać z tego w ten sposób, że stworzyli nowy język, składający się zarówno z pierwiastków duńskich jak też miejscowych. Ale i ten nowy język nie spotkał się z uznaniem: zaprotestowali przeciwko niemu zwolennicy języka chłopskiego i języka inteligentnego. Jak się okazało, nie jest tak łatwo oczyścić język norweski od naleciałości duńskich, które przez prawie 500 lat zakorzeniały się w nim.

Ciekawem jest zaobserwować tę różnorodność choćby na sztydach sklepowych: i tak słowo „ulica“ pisze się w Oslo w trzech formach, a mianowicie: duńskiej „gade“, oraz „gaten“ lub „gana“, i to wszystko w jednym i tem samym mieście.

W ostatnich czasach, chcąc ujednostajnić tę sprawę, postanowił magistrat miasta Bergen wprowadzić swoją własną pisownię, aby przynajmniej na tem terytorjum nie było sprzeczności językowych. Za przykładem miasta Bergen poszło również jedno z najstarszych miast norweskich Drontheim, również wprowadzając swoją pisownię. Jak tak dalej pójdzie, każde niemal miasto będzie stosowało się do innej pisowni, powiększając jeszcze dotychczasowy chaos.

40 śmiertelnych ofiar katastrofy powodzi w Argentynie.

Buenos Aires, 19 kwietnia. Aczkolwiek rozmiary katastrofy powodzi w prowincji Buenos Aires zmniejszają się pod wpływem pięknej pogody, to jednak narazie nie da się ocenić skutków tej katastrofy. Straty materialne ocenia się na 3 miliony pesetów.

Rząd związkowy powołał do życia specjalny wydział dla opiekowania się potrzebującymi pomocy i oddał mu do dyspozycji 200 tysięcy pesetów. Minister marynarki wyasygnował kwotę 50.000 pesetów na rzecz usunięcia szkód w portach wojennych i w szkole kadeckiej. Minister wojny oddał do dyspozycji powodziom kuchnie polowe. Prasa i radio wydają apele do zbierania zapomóg dla dotkniętych tą straszną katastrofą.

KRONIKA. Wielki pokaz ogni sztucznych w Krakowie.

Uregulowanie wypłaty zapomóg emerytom.

(=) Kraków, 19 kwietnia. Ukazał się dziennik rozporządzeń Gen. Gubernatora Cz. II — Nr. 27 z dnia 18 kwietnia 1940 r., który zawiera: 1) postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z 9 grudnia 1939 r. o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom b. Państwa Polskiego i polskich związków samorządowych, obwieszczenie o urzędach dewizowych oraz obwieszczenie o kierowniku urzędu gospodarowania surowcami i towarami włókienniczymi w Gen. Gubernatorstwie.

Nowy numer dziennika rozporządzeń można nabywać w urzędzie wydawniczym dziennika Kraków I — skrytka pocztowa 110, a bonenci mogą wpłacać prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warszawa Nr. 400.

Morderstwo rabunkowe w Warszawie.

(=) Warszawa, 19 kwietnia. Zamieszkały przy ul. Śniadeckich 70-letni Jan Stasiak, powróciwszy z miasta zaalarmował wczoraj rano sąsiadów krzykiem, że jego sublokatorka 63-l. Zofja Łukasiewicz popełniła samobójstwo, albo też została zamordowana przez bandytów.

Wezwana policji znalazła Łukasiewiczową, leżącą w kałuży krwi w kącie izdebki. Lekarz stwierdził zgon wskutek ran zadanych siekierą. Śmierć nastąpiła przed kilkunastu godzinami, a więc wówczas, gdy Stasiak był jeszcze w domu.

Badany przez policję Stasiak począł się płatać w zeznaniach, a po znalezieniu na jego ubraniu, rękach i obuwiu krwi — przyznał się do zbrodni. Dokonał jej na tle rabunkowym, aczkolwiek bowiem jego sublokatorka żyła z jemuż, to jednak powszechnie sądzono, że posiada dużą gotówkę.

Ustalenie taryfy dorożkarskiej w Radomiu.

Radom, 19 kwietnia. — Starosta miejski w Radomiu, w porozumieniu z wydziałem kontroli cen, ustalił taryfę dorożkarską, która obowiązuje obecnie w Radomiu.

Nowe ceny pozwolą „fiakrom“ na pokrywanie ich potrzeb, a z drugiej strony uchronią publiczność od wyzysku.

Ceny zostały ustalone następująco: za pierwszy kurs godzinny 2,70, w nocy 5,20 zł. Za każdą następną godzinę 2 zł, w nocy 4 zł.

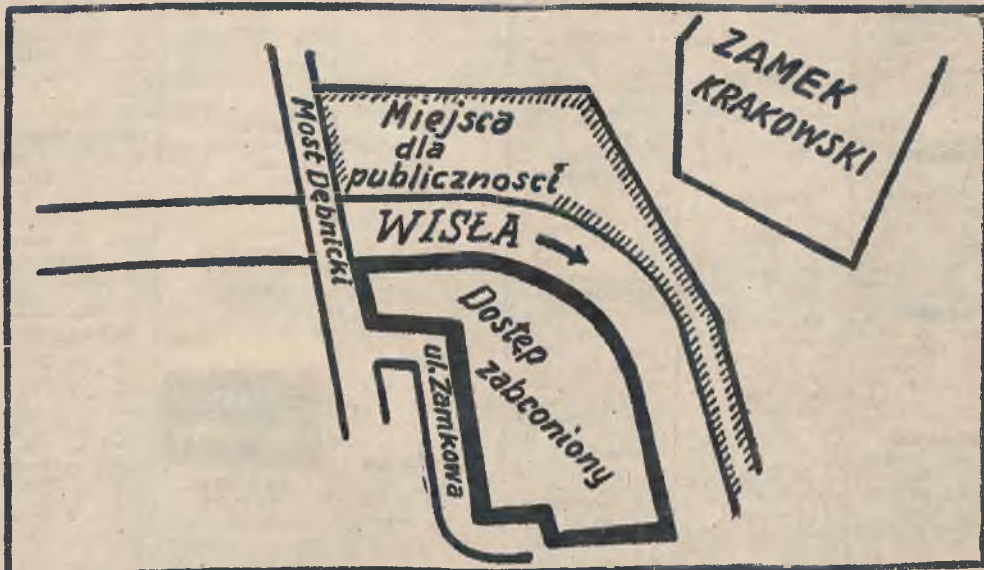
Jazdy w ściślejszym okręgu miasta nie są obliczane według czasu, ale zostały specjalnie ustalone. A mianowicie za kurs w obrębie centrum miasta aż do przedmieści płacić należy 1 zł (w nocy 2 zł), za jazdę z centrum miasta na przedmieście 1,30 (w nocy 2 zł), za kurs z jednego przedmieścia na drugie przez centrum miasta 2 zł (w nocy 3,20 zł). Przewożenie pakunków wagi ponad 10 kg do 30 kg oblicza się w dzień i w nocy po 80 gr.

POZIOM WODY NA WISŁĘ PODNOŚ SIĘ. W piątek zanotowano w Krakowie poziom minus 240 (wczoraj minus 270), w Zawichoście zaś plus 212 (wczoraj plus 176).

Jak już wczoraj zakomunikowaliśmy, w dniu dzisiejszym odbędzie się nad Wisłą pod Zamkiem wielki pokaz ogni sztucznych. Początek tego pokazu wyznaczono na godz. 22.15. Cały pokaz potrwa ok. 20 minut.

Ognie zostały przygotowane przez znaną wytwórnię materiałów pyrotechnicznych.

mechaników i pirotechników, oraz sił pomocniczych. Pokaz będzie się składał z 12 obrazów, które zostaną zademonstrowane bez żadnej przerwy. Wśród obrazów tych znajdują się najnowsze wynalazki z dziedziny pirotechniki. Po pokazie ogni sztucznych nastąpi iluminacja zamku krakowskiego.

nych Hans Moog w Berlinie, która przygotowuje ognie sztuczne na wszystkie ważniejsze pokazy tego rodzaju w Niemczech, znane ze swych imponujących rozmiarów.

Dzisiejszy pokaz ogni sztucznych został niezwykle starannie przygotowany, a nad zmontowaniem całości pracuje cały sztab

Z uwagi na bezpieczeństwo publiczne w czasie pokazu zamknięty będzie dostęp do łuku wisłanego na prawym wybrzeżu rzeki między mostem Dębickim a ul. Zamkową w Dębnikach. Dla publiczności przeznaczone lewy brzeg Wisły między mostem Dębickim a Zamkiem Wawelskim.

Akcja odbudowy w okręgu warszawskim

Wzmocnienie produkcji rolniczej i inne ważne przedsięwzięcia. — 2-dniowa konferencja starostów.

(=) Warszawa, 19 kwietnia. Gubernator okr. warszawskiego dr. Fischer powołał wszystkich starostów okr. na dwudniową konferencję, celem poczynienia z okresem rozpoczynającej się wiosny, przygotowani organizacyjnych dla poprawy zaopatrzenia w żywność drogą zwiększenia stanu zasiewów i należytego ujęcia zbiorów.

Jak wynika z sprawozdań starostów, zasiewy we wszystkich okolicach okręgu zostały przeprowadzone normalnie. Dzięki dostarczeniu w wielkiej ilości nawozów sztucznych i wysokowartościowych nasion siewnych zapewnione jest zwiększenie wydajności rolniej. Ponadto specjalną uwagę poświęcono kulturze drzew owocowych. To samo dotyczy zasiewów jarzyn oraz zarządzeń mających na celu zwiększenie pogłowia bydła. Należy przytem podkreślić, że niezbędne było hodowlane dostarczone zostały z obszarów Państwa niemieckiego.

Nowy system ujęcia zbiorów będzie miał korzystne następstwa dla miejscowej ludności. Celem zapobieżenia potajemnemu handlowi i ukrywaniu zapasów, zbiory będą zajęte bezpośrednio u producentów i przekazane do centralnych punktów, skąd następnie będą przydzielane od-

nośnym placówkom rozdzielczym. Dzięki tym zarządzeniom zniknie wreszcie tak kwitnący dawniej dziki handel w okręgu warszawskim, a ponadto unormowane będzie kształtowanie cen.

Oprócz tych ważnych zagadnień z dziedziny zaopatrzenia, konferencja starostów zajmowała się również zagadnieniami dotyczącymi prac około uduławiania zniszczonych wojennych w budynkach. Prace te w Warszawie oraz w innych miastach okręgu warsz., szczególnie dotkniętych wojną, po przerwie spowodowanej ostrą zimą, zostały podjęte w zwiększonym zakresie. Do prac tych używa się przede wszystkim tej części ludności żydowskiej, która dotychczas często walczyła się bez zajęcia po miastach i wsiach.

Ponadto omówiono obszernie na konferencji szereg innych ważnych zagadnień, m. in. przedewszystkiem szeroko zakrojoną akcją sanitarną, oraz zaspokojenie potrzeb kulturalnych ludności i kwestię szkolnictwa. Obrady wykazały, że starostowie czynią energiczne wysiłki wspólne ze swymi współpracownikami niemieckimi i polskimi, celem wypełnienia swych zadań, związanych z odbudową zniszczonego kraju.

Skazanie rabusiów mieszkaniowych w Warszawie.

(=) Warszawa, 19 kwietnia. Janina Rojze, zam. przy ul. Komorowskiej 49, powróciwszy w październiku z roku po zakończeniu działań wojennych do Warszawy zastała swoje mieszkanie doszczętnie ograbione. Dochodzenia policji wykazały, że rabunku dokonał 43-letni Kazimierz Semich. W czasie rewizji u niego oraz w mieszkaniu Bronisławy Baran znaleziono dwa worki z pościelą i bielizną, nadto radio, garnitury itp. Skradzioną p. Rojze resztę przedmiotów znaleziono u właściciela restauracji Adolfa Harischa.

Semich, Baranowa i Harisch stanęli wczoraj przed sądem okręgowym, który skazał Semicha za kradzież na 3 lata więzienia, Baranową za przechowywanie skradzionych rzeczy na 1 rok więzienia a Harischa za paserstwo na 300 zł. grzywny.

Wypadki uliczne w Warszawie nie ustają.

(=) Warszawa, 19 kwietnia. Mimo znacznie słabszego, niż przed wojną, ruchu kołowego na ulicach Warszawy, liczba ofiar ruchu jest stosunkowo duża. Władze wydały walkę anarchji, panującej na jezdniach ulic warszawskich, aby położyć kres coraz to nowym wypadkom komunikacyjnym. Ostatnio pełnomocnik szefa dystryktu na miasto Warszawę, Leist, wydał odezwę do ludności, wzywając ją do najściślejszego przestrzegania przepisów o ruchu na ulicach, wskazując jak wiele osób płaci śmiercią i kalectwem lekceważenie dyscypliny komunikacyjnej.

Jak konieczne było to wezwanie niech świadczy kronika z jednego tylko dnia wczorajszego.

U wylotu ulic Rakowieckiej i Sandomierskiej uciepiał się tramwaju 6-letni Leszek Kowalski, który zeskokzył tak fatalnie, że dostał się pod koła wozu, doznając złamania nogi. Po przewiezieniu na klinikę chłopiec zmarł.

U wylotu ulic Bielańskiej i Daniłowiczowskiej wóz tramwajowy potrafił 27-letni kelnera Otociego. Ze złamaną nogą przewieziono go do szpitala.

Przy zbiegu ulic Żelaznej i Grzybowskiej nastąpiło zderzenie tramwaju z furganką, przy czym 30-letni woźnica Józef Bilecki wpadł pod wóz i doznał poranienia głowy.

Na Nowym Zjeździe przy moście Kierbedzia samochód potrafił 32-letni Mieczysław Powroza, który odniósł rany głowy.

Przy zbiegu Al. Jerozolimskiej i Marszałkowskiej samochód potrafił Mojżesza Zylberberga. Doznał on poranienia twarzy.

Na ul. Rybaki dostał się pod rower 8-letni Izrael Askenazy, doznając poranienia głowy i rąk.

Apel do walki z paskarzami.

Radom, 19 kwietnia. Kierownik wydziału kontroli cen przy urzędzie gubernatora okręgu radomskiego wydał apel, w którym zwraca się do ludności z wezwaniem do współdziałania w walce przeciwko paskarzom.

Wszystkie wypadki przekroczenia cen maksymalnych, handlu paskarskiego i innych tego rodzaju przestępstw należy zgłaszać w komisariatach polskiej policji. Tylko przez współpracę całej ludności będzie można dojść do konkretnych rezultatów w walce z tą istną plagą ludności, jaką jest nieuczciwe paskarstwo.

PIOTR BERZINS.

Błękitna noc nad kasynem gry.

11)

— Panie dyrektorze, niech pan uważa na tego jegomościa, a ja zaglądnę do łazienki. Czemu ten Smith nie wraca?

Komisarz zwolna otworzył drzwi do łazienki. Było tam zupełnie ciemno. Dyrektor zbladł i podszedł bliżej, nie zważając na rozzkaz komisarza. Obydwaj cichutko posuwali się w głąb łazienki. Gdy minęli próg, a komisarz oświetlał wnętrze przy pomocy kieszonkowej latarki, Holman uderzył pięścią dyrektora w głowę, poczem ten zwalił się na komisarza, wytrącając mu latarkę i rewolwer z rąk. Obydwaj przewrócili się na ziemię. Sytuację wykorzystał błyskawicznie Holman, który zatrzasnął drzwi za nimi i przekreślił klucz w zamku Z za drzwi nie dochodził żaden odgłos. Widocznie upadek pozbawił przytomności obydwój jegomościów, a może tylko grube drzwi tłumili wszelkie odgłosy. W każdym razie Holman musiał się spieszyć. Porwał ze stołu naszyjnik i wpaść sobie go do kieszeni, ujął w rękę rewolwer Heresforda, nieco lekkomyślnie zostawiony przez posterunkowego na stole, poczem wybiegł na korytarz.

W hotelu nie zdawano sobie sprawy z podwójnej tragedji, jaka rozegrała się w pokoju nr. 618. Holman spokojnie podszedł do windy i kazał się wywieźć na dziesiąte piętro. Panując nad sobą i nie zdradzając

najwyższego stopnia zdenerwowania, w jakim się znajdował, skierował się do pokoju nr. 1018. Zaglądnął przez uchylone drzwi i zobaczył posterunkowego, który przy pomocy pokojowej przyprowadzał do przytomności Jenny. Postanowił zaryzykować. Przymając rękę w kieszeni marynarki, z palcem na spuście rewolweru, wszedł do pokoju.

— Wszystko się wyjaśniło, panie posterunkowy. Komisarz wzywa pana na dół. Właściwy morderca już znaleziony i my obydwój jesteśmy wolni. Posterunkowy spojrzawszy nieco niedowierzająco na Holmana.

— Wolalbym jednak, aby państwo obydwój zeszli na dół ze mną.

— Przecież pan widzi, że pani jest jeszcze nieprzytomna. Niechże pan idzie na dół, a my za panem zjedziemy, jak tylko siły pozwolą wydostać się z hotelu, jeśli wyjście jest odpowiednio obsadzone.

— To swoją drogą racja. Wobec tego idę, ale proszę się nie ruszać z miejsca.

— Oczywiście. Może pan być spokojny. Posterunkowy odszedł. W tej właśnie chwili Jenny otworzyła oczy i spojrzała na Holmana. Przetarła oczy, wypila kilka łyków wody, potem dopiero przekonała się, że Holman faktycznie jest przy niej.

— Skąd się pan wziął tutaj? Gdzie jest Beresford? Czy morderca już złapany?

— Potem odpowiedź pani na tę kanonadę pytań. Teraz musimy się spieszyć, nie mamy ani chwili do straconia. Przedewszystkiem pytanie, co zrobimy z tą panią?

— Nie rozumiem.

— Zaraz pani zrozumie. Otóż Heresforda niema, mordercy nie złapano. Udało mi się zwiastać komisarzowi, ale nie ulega wąt-

pliwości, że zaraz tu będzie z powrotem. Musimy mieć kilka godzin czasu na wyjaśnienie tej zagadki, inaczej jestem zgubiony. — Zaryzykowałem więc pobicie komisarza, gdyż wolę odpowiadać za pobicie, niż za morderstwo. Zanim się zorientują w tem co zaszło, musimy odszukać Heresforda i dostawić go policji. Musi ona mieć mordercę w rękę i jeśli nie będzie miała faktycznego zbrodniarza — wówczas pochwyty tego, który według wszelkich logicznych przesłanek tym mordercą może być, to znaczy mnie. Narazie więc musimy zwiastać z tego pokoju. A tę panią — wskazał na pokojową — musimy także unieruchomić na kilka godzin.

Pokojówka zaczęła krzyczeć, ale Holman, zatrzasnąwszy uprzednio drzwi pokoju, szybko uporał się z nią. Po chwili leżała na łóżku, skropowana prześcieradłem z kawałkiem poszewki w ustach.

— Bardzo mi przykro, że tak brutalnie obchodzą się z panią, ale mam nadzieję, że jeszcze będę miał sposobność wynagrodzić pani ten ból.

Teraz obydwój wraz z Jenny wysunęli się z pokoju, zamykając go troskliwie za sobą. Holman bacznie zlustrował drzwi pokoju, jak gdyby zauważył na nich coś podejrzanego.

— Niech pani zwróci uwagę na te świeże zadrapania. Wygląda na to, że tutaj coś naprawiano koło tych drzwi. Musimy zobaczyć inne drzwi.

Okazało się, że jednak tylko na jednym, sąsiednich drzwiach widać było również ślady jak gdyby zadrapania. Holman tarł w zamysleniu czoło. Co to może znaczyć? — mruczał pod nosem.

— Mam! — krzyknął aż za głośno. — Zmieniono tabliczki numerów. Niech pani patrzy. Idąc korytarzem najprzód natrafia

się na numer 1018 a potem dopiero na nr. 1017. Widocznie więc zmieniono tabliczki i pani weszła do niewłaściwego pokoju, gdzie oczywiście zbrodniarza nie było, bo go być nie mogło. Musimy włamać się do tego drugiego pokoju.

Drzwi były zamknięte. Holman wyszukał jakiś klucz w kieszeni, przekreślił go w zamku i drzwi otwarły się. I ten pokój był pusty, ale zato na pierwszy rzut oka widziało się, że działy się tu jakieś niesamowite rzeczy. Na podłodze leżał zwój liny, krzesła były poprzetrzane. Jedna z walizek wlała się w kącie, podobał się drugi nie był. Szafy były opróżnione.

— Ktoś pomógł naszemu znajomemu do ucieczki. — Odezwał się Holman. — Cała nadzieja stracona. Teraz już nie mogę nie może wyratować od wyroku śmierci.

— Owszem, znajdzie się coś, co cię uratuje.

— Co?

— Moja miłość, Percy.

— Jaki? Ty i miłość!

— Niestety, tak. I muszę ci otwarcie powiedzieć, że walczyłam z sobą jak mogłam, ale musiałam ulec. Pokochałam cię i teraz muszę cię uratować dla siebie.

— Dla siebie? Dla tych dwóch nędznych pokojków z kłótliwą służką, z niedostatkami i nędzną gażą?

— Tak jest, z tem wszystkiem. Przemysłałam całą tę sprawę i doszłam do przekonania, że niema dla mnie innego wyjścia. Muszę iść za tobą.

— Najdroższa!

Holman po raz trzeci już tego dnia objął Jenny ramionami, zaczął okrywać jej twarzyczkę, usta, włosy i ręce pocałunkami.

(Ciąg dalszy nastąpi)

PRZEMYSŁNY ANGLIK.

Zdarzyło się, że pewien świeżo wypuszczony z Oxfordu młodzieniec powołany został w charakterze arbitra do wydania opinii w pewnym szczególnie, poważnym wydarzeniu na Wschodzie.

Raz kilka młodych dziewcząt przyszło do niego w delegacji, aby zaprotestować przeciwko woli rodziców, którzy zmuszali je do poślubienia młodzieńców nieodpowiadających ich skłonnościom.

Ciemnoskórych piękności było sześć i wszystkie zuchwale obnażyły swoje wdzięki.

Przezorny Anglik zażądał 24 godzin do namysłu, a kiedy uzyskał zgodę, skorzystał z tego czasu, aby zwiąć jaknajprędzej.

KRAKOWSKA HUTA SZKŁA Kraków, ul. Lipowa 3, telefon 171-88

POSZUKUJEMY 2-CH PIERWSZORZĘDNYCH mistrzów tartacznych i kilku manipulantów

Wolne posady

POTRZEBNA krawczyca

SPRZEDAWCY pekupnego artykułu

Posad poszukują

KSIĘGOWY-KASJER

ABSOLWENTKA handlowa

KASE NACJONALNE

GOSPODYNIA oboznana

PANNE umiejące dobrze szyc

KUCHARKA na wieś

OGRODNIK kawaler

BIURALISTKI oboznanej

POTRZEBNA samodzielna

DO zarządu domem

ZDOLNA podczosnarka

JADALNIE, sypialnie

UWAGI! Pierścionek

KUPUJE do sycia

MASZYNE do sycia

KUPIĘ złotą biżuterię

GABINET klubowy

KUPIĘ dwie maszyny

ZARZUTKĘ ubranie

BEZCZKI dobowe

PLASZCZ damski

KUPUJE meble

ZŁOTE wyroby

KUPUJE stare srebro

KUPUJE noszoną garderobę

KANAPE, tapczan

OBRAZY, dywany

KASE NACJONALNE

MEBLE wszelkie

BIZUTERIE złotą kupię

LODOWNIE pokojową

ZŁOTE przedmioty

KUPIĘ maszynę

STARZE ZĘBY kupuję

WORKI sprzedam

OBRAZY Jerzego Kossaka

SPRZEDAM sklep

DYNAMO 20 KW

FRENCZE męskie

ZAKOPANE. Zamienię pensjonat

KOWALSKA maszynę

TUTKI papierosowe

PIEKNY OBRAZ „Jax”

PSZCZOŁY z ulami

ZAWIADAMIENIA

SYPIALNIA (bez szafy)

DWA APARATY fotograficzne

SPRZEDAM męskie

PARCELA 250 sąbni

PATEFON piękny

FUTRO męskie

FUTRO damskie

FRAK zupełnie nowy

MALYONALNE

FILATELISTA sprzedaje

DWIE maszyny

UBRANIE, futro

DOMY parcele

PATEFON walizkowy

SPRZEDAM drzewo

NAJKORZYSTNIEJ

KAWALER (lat 25)

MASZYNOPIŚMA

KURSY WIECZORNE

MŁODA nauczycielka

Różne

WRZĘDY goleni

FILATELISTA

PANA którego

LOKALU na pracownię

DO WYNAJĘCIA

POKÓJ komfort

2 LOKALE biurowe

Z PANIA inteligentna

ARYJCZYK lat 30

SKLEP w śródmieściu

INŻYNIER dwudziestoletni

NOCLEGI Starowiślna

SKRADZIONO przy ul. Miodowej

MARCEWSKIEGO akademicki kurs

SĄD GRODZKI w Krakowie

CIEMIĘCZNA pralnia

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiona koncepcja

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

KONCESJI szynkarskiej

PLACE natychmiast

UNIEWAŻNIAM zgubiona książka

SKRADZIONO przy ul. Miodowej

MARCEWSKIEGO akademicki kurs

SĄD GRODZKI w Krakowie

CIEMIĘCZNA pralnia

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiona koncepcja

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

KONCESJI szynkarskiej

PLACE natychmiast

UNIEWAŻNIAM zgubiona książka

SKRADZIONO przy ul. Miodowej

MARCEWSKIEGO akademicki kurs

SĄD GRODZKI w Krakowie

CIEMIĘCZNA pralnia

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiona koncepcja

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

KOSZYKARSKIE wyroby - wikline

UNIEWAŻNIAM skradziony dowód

DENTYSTYCZNY zakład

RANY, CZERAKI różne

SOLI biały, szary

CIEMIĘCZNA pralnia

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiona koncepcja

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód

Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nie przyjmujemy żadnej odpowiedzialności.

Każdy kto ze względu na swój zawód lub służbę powinien znać dokładnie rozporządzenia...

PRAWO Generalnego Gubernatorstwa

wydane przez Oberlandesgerichtsrat Dr. ALBERT WEH,

Dzieło to, obejmujące około 320 stron, zawiera rozporządzenia...

Cena zł. 10.- (RM. 5.-) Przy zamówieniu zgóry zł. 8.- (RM. 4.-)

Proszę wypełnić jaknajszyciej następujące zamówienie:

Do ZKW-Druck Kraków Wielopole 1

Niniejszym zamawiam (y) _____ egzemplarzy dzieła

„Prawo Generalnego Gubernatorstwa”, w cenie subskrypcyjnej 8 zł.

Powyszszą kwotę przekazuje (jemy) równocześnie na konto ckekowe...

Przy dostawie dołączony ma być rachunek i przekaz

Nazwisko _____ miejscowość _____ ulica _____